

Sygn. akt IX W 384/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 maja 2014 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Sienicka

Protokolant: Anna Ostromecka

w obecności oskarżyciela publ. P. S.

po rozpoznaniu w dniu 4 marca 2014 r., 1 kwietnia 2014 r. i 13 maja 2014r. sprawy

K. Ł.

s. E. i J. z domu W.

ur. (...) w O.

obwinionego o to, że:

w dniu 08.07.2013r. około godziny 8:20 w miejscowości R. na drodze prywatnej nr (...) podczas wykonywania manewru cofania koparko- ładowarką marki (...) nie zachował należytej ostrożności w wyniku czego doprowadził do zderzenia z nadjeżdżającym z tyłu samochodem marki F. (...) o nr rej. (...) czym spowodował jego uszkodzenie i zagrożenie bezpieczeństwa innych osób

- tj. za wykroczenie z art. 98 kw w zw. z art. 23 ust. 3 Ustawy Prawo o ruchu drogowym z dnia 20 czerwca 1997r.

ORZEKA:

I. **obwinionego K. Ł.** uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu;

II. na podstawie art. 118§2 kpw koszty postępowania ponosi Skarb Państwa.

Sygn. akt IX W 384/14

UZASADNIENIE

Obwiniony K. Ł. obwiniony został o wykroczenie z art. 98 kw w zw. z art. 23 ust. 3 Ustawy Prawo o ruchu drogowym polegające na tym, że w dniu 08.07.2013r. około godziny 8:20 w miejscowości R. na drodze prywatnej nr (...) podczas wykonywania manewru cofania koparko- ładowarką marki (...) nie zachował należytej ostrożności w wyniku czego doprowadził do zderzenia z nadjeżdżającym z tyłu samochodem marki F. (...) o nr rej. (...) czym spowodował jego uszkodzenie i zagrożenie bezpieczeństwa innych osób.

W dniu 8 lipca 2013r. około godziny 8:20 w miejscowości R. na drodze prywatnej nr (...) obwiniony K. Ł. wykonywał prace koparko- ładowarką marki (...) polegające na zbieraniu ziemi leżącej przy posesji przy drodze i jej załadunku na pojazd ciężarowy. Ziemia leżała po lewej stronie drogi nr (...) patrząc w kierunku wyjazdu do drogi głównej. Obwiniony po wcześniejszym załadunku łyżki ziemią wykonał manewr cofania po torze ruchu pod kątem ostrym do osi drogi. Następnie zatrzymał się na drodze. W tym czasie pokrzywdzona M. S. (1) kierująca samochodem marki F. (...) o nr

rej. (...) oczekiwała na możliwość przejechania drogą prywatną nr (...) w kierunku drogi głównej. Widząc cofającą koparkę obwinionego zatrzymała się w bezpiecznej odległości na wzniesieniu. Po zatrzymaniu koparki, nie czekając na zakończenie przez obwinionego manewru i zjechania z drogi, pokrzywdzona ruszyła poruszając się częściowo po drodze, a częściowo po poboczu nieutwardzonym po prawej stronie drogi. W tym czasie obwiniony ruszył do przodu. Gdy pokrzywdzona dojechała do koparki, pojazd ten znajdował się już w ruchu i wykonywał manewr skrętu w prawo i jazdy na wprost w kierunku drogi głównej. Podczas tego manewru przód koparki przemieszcza się w prawo, a tył, w tym łyżka – w lewo. Doszło do kontaktu łyżki tylnej koparki z bokiem lewym F. (...) . Kontakt ten skutkowało zarysowaniem poszycia drzwi lewych przednich i szyby drzwi F. .

Pokrzywdzona odjechała z miejsca zdarzenia. Około południa jej mąż zawiadomił o zdarzeniu Posterunek Policji w D..

(d. notatka k 3, 4,5, 14, protokół oględzin k 8, zdjęcia k 9-11, 15-17, płyta k 59, szkic k 90, wyjaśnienia obwinionego k 91-91v, 23, 32-32v, zeznania S. F. k 92, 2v-21, M. S. k 96v-97,6-6v,Z. P. k 96-96v, 33, R. F. k 18v,43-43v, opinia biegłego k 99-114)

Obwiniony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, iż na prośbę kolegi usuwał ziemię leżącą przy drodze. Załadował już kilka łyżek na samochód stojący przy drodze głównej. Podjechał do hałdy ziemi, nabrał ją łyżką, po czym cofnął. Zauważył samochód jadący z góry, którym kierowała pokrzywdzona. Pojazd ten zatrzymał się. Widząc, że samochód ten stoi odwrócił się i ruszył do przodu. Usłyszał, że ktoś krzyczy „stój”, więc zatrzymał się. Zobaczył, że samochód pokrzywdzonej znajduje się przy tylnej łyżce koparki. Był zarysowany. Zdaniem obwinionego pokrzywdzona zbyt blisko podjechała do koparki. Podkreślił, że w chwili zderzenia jechał do przodu. Jak ruszał do przodu, skręcił w prawo, chciał zjechać i ustąpić jej drogi, wówczas tylna łyżka odchyliła się w lewo. Musiał zahaczyć F. tylną łyżką. Zdaniem obwinionego gdyby pokrzywdzona zaczekała i nie podjeżdżała tak blisko koparki, nie doszłoby do kolizji. Oświadczył, że w chwili gdy ruszał do przodu samochód pokrzywdzonej jeszcze stał na wzniesieniu.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom obwinionego jako znajdującym potwierdzenie w zeznaniach świadków i opinii biegłego.

Z. P. (2) zeznał, iż samochód pokrzywdzonej nadjechał gdy obwiniony ładował ziemię. Pokrzywdzona zatrzymała się 10m od koparki. Poinformował obwinionego o stojącym samochodzie osobowym. Kierowca koparki zaczął manewrować aby zjechać z drogi. Wykonywał krótkie manewry. Wówczas pokrzywdzona ruszyła i podjechała pod koparkę. Wjechała przy tym na skarpe. Oświadczył, że koparka nie uderzyła w samochód pokrzywdzonej podczas cofania, lecz jazdy do przodu. Pokrzywdzona wykonała szybki manewr podjechania pod koparkę i znalazła się dokładnie z tyłu za nią. Podjechała tak blisko, że kierowca koparki mógł jej nie zauważyć. Nie zdążył poinformować o tym obwinionego.

S. F. (2) zeznał, iż stał 20m od miejsca zdarzenia przy drodze głównej obok ciężarówki, na którą obwiniony wrzucał ziemię. Po załadunku kolejnej szufli, kierowca koparki wrócił w pobliże hałdy ziemi i zatrzymał się w poprzek drogi, obok niego nie było przejazdu. Widział jak pokrzywdzona jechała od strony domków i zatrzymała się. Następnie usłyszał krzyk i huk. Nie wie czy obwiniony jechał wówczas do przodu czy cofał.

Sąd podzielił zeznania w/w świadków uznając je za spójne, logiczne, rzeczowe. Znajdują one potwierdzenie w opinii biegłego.

Podobnie Sąd ocenił zeznania R. F. (2) poza kwestią wykonywania przez obwinionego manewru cofania w chwili zderzenia. Wynika z nich, iż samochód pokrzywdzonej zarysowany został przez łyżkę koparki, gdy pokrzywdzona podjechała na odległość około metra do pojazdu obwinionego. Według świadka pokrzywdzona spieszyła się. W tej części relacja świadka zgodna jest z omówionymi dowodami. Jednocześnie R. F. (2) ocenił, iż do kontaktu pojazdów doszło gdy obwiniony cofał. W tej części spostrzeżenia świadka stoją w sprzeczności z wyjaśnieniami obwinionego i opinią biegłego.

Sąd odmówił wiary zeznaniom pokrzywdzonej w części dotyczącej przyczyn kolizji i manewrów wykonywanych przez obwinionego bezpośrednio przed nią, jako nie znajdującym potwierdzenia w opinii biegłego i zeznaniach omówionych

świadków. M. S. (1) zeznała, iż zauważyła koparkę wykonującą prace na drodze. Zatrzymała się 3-4m od niej. Gdy koparka zatrzymała się, zdecydowała się ruszyć do przodu, zjeżdżała w dół. Wówczas koparka ruszyła do tyłu i skręciła w lewo. Zaczepiła o lewe drzwi jej pojazdu łyżką tylną. Pokrzywdzona przyznała jednocześnie, czemu Sąd dał wiarę, że aby przejechać obok koparki musiała wjechać częściowo na skarpe, na drodze nie zmieściłaby się bowiem obok koparki. W tej kwestii podobne przedmiotową sytuację opisał Z. P., który także wspomniał o wjechaniu przez pokrzywdzoną na skarpe.

Biegły z zakresu ruchu drogowego w wydanej opinii stwierdził, iż bezpośrednią przyczyną zderzenia był wykonany przez kierującą samochodem F. (...) manewr wyprzedzania koparko-ladowarki bez zachowania szczególnej ostrożności i wnikliwej obserwacji manewrów wykonywanych przez kierowcę tego pojazdu. Podczas tego manewru pokrzywdzonej doszło do kontaktu łyżki tylnej koparki z bokiem lewym F. i powstania uszkodzeń. Według opinii biegłego bezpośrednio przed zderzeniem kierowca koparki wykonywał manewr skrętu w prawo i jazdy do przodu, a kierująca F. wyprzedzała go z prawej strony przemieszczając się częściowo poza drogę. Biegły stanowczo wykluczył, by w chwili zderzenia kierowca koparki wykonywał manewr cofania.

Z wniosków końcowych opinii biegłego wynika, iż możliwość uniknięcia przez obwinionego kolizji istniała jedynie w sytuacji utraty zaufania do innych użytkowników drogi. Miał on prawo liczyć, iż inni uczestnicy ruchu widzą maszynę o dużych gabarytach blokującą drogę dostosując taktykę jazdy do tej sytuacji.

Sąd podzielił ustalenia i wnioski opinii biegłego. Jest ona rzeczowa, logiczna, spójna. Biegły odpowiedział na pytania mu zadane, a swoje stanowisko uzasadnił w przekonujący sposób.

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wykluczyć należy iż do kontaktu pojazdów doszło podczas wykonywania manewru cofania przez obwinionego, co jest mu zarzucane. Z relacji świadków, opinii biegłego i wyjaśnień obwinionego wynika, iż koparka poruszała się do przodu, skręcając w prawo gdy pokrzywdzona podjechała z jej prawej strony poruszając się częściowo po skarpie. Manewr pokrzywdzonej mógł stanowić zaskoczenie dla obwinionego, a jej pojazd był dla niego wówczas niewidoczny. To kierującą F. miała niczym nieograniczoną możliwość obserwowania manewrów koparki. Mimo to podjęła próbę wyprzedzenia jej z prawej strony, co wiązało się ze zjechaniem częściowo z drogi.

Mając na uwadze dokonane ustalenia Sąd uniewinnił obwinionego od popełnienia zarzucanego mu czynu. Zgromadzony materiał dowodowy nie potwierdził, iż przyczyną zderzenia było niezachowanie szczególnej ostrożności podczas wykonywania manewru cofania przez obwinionego. W ustalonych okolicznościach nie sposób przypisać mu niezachowania ostrożności, nie mógł bowiem spodziewać się wykonania przez pokrzywdzoną manewru wyprzedzania jego pojazdu z prawej strony, zwłaszcza, iż wiązało się to ze zjechaniem częściowo z drogi i z wjechaniem na skarpe. Osoby towarzyszące obwinionemu przy wykonywaniu prac także nie zdążyły zareagować na manewr pokrzywdzonej ostrzegając go.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 118§2kpw.